

Motion till riksdagen 2012/13: MJ306

av Staffan Danielsson och Erik A Eriksson (C)

Utred djurskyddslagens tillämpning

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över berörda förändringar i länsstyrelsernas tvångsomhändertagande av lantbruksdjur.

Motivering

Sverige har en mycket noggrann djurskyddslag med precisa krav på i en rad olika avseenden.

Självklart ska djuren ha det bra och självfallet behövs det en god tillsyn för att säkerställa detta. De allra, allra flesta lantbrukare sköter sina djur bra, men enstaka kan av olika skäl t ex komma i kris vilket drabbar djuren.

Tillsynsmyndigheterna bör i första hand sträva efter att i en förtroendefull dialog med djurhållarna ge råd och synpunkter på hur brister i djurhållningen ska avhjälpas. Om en djurhållare trots upprepade förelägganden inte rättar sig efter dem och djuren far illa ska naturligtvis djuren i sista hand tvångsomhändertas.

Med dagens ordning fattar länsstyrelserna beslut om detta på tillsynspersonens förslag, varefter djuren hämtas från gården. Detta är ett oerhört långtgående ingripande för en lantbrukare, grunden för hans försörjning rycks undan och hen drabbas av mycket stora kostnader för djurens transport och förvaring och utfodring under ofta långliga tider. När försäljning sker innebär det också ofta på ett sätt som ger låga priser.

Idag kan ett sådant här för lantbrukaren helt omvälvande myndighetsbeslut med enorma ekonomiska konsekvenser vanligen överklagas till förvaltningsdomstol. Denna tar vid sin prövning främst hänsyn till att myndighetens beslut gått formellt rätt till men går vanligen inte in i sakbehandling om djuren hade det så dåligt att ett tvångsomhändertagande var motiverat. Bonden får

Fel! Okänt namn på

alltså nästan aldrig rätt, utan myndighetens bedömning anses regelmässigt vara den korrekta.

Eftersom behandlingen i förvaltningsdomstolen sker långt efter det att djuren tvångsomhändertagits finns heller ingen möjlighet för domstolen att på plats besiktiga deras kondition och deras miljö, vilket också gör lantbrukarens möjlighet att föra sin talan till en chimär.

Egentligen ska länsstyrelserna polisanmäla djurägare som så allvarligt bryter mot djurskyddslagen att myndigheten beslutar att tvångsomhänderta djuren. Detta sker numera allt mera sällan.

Det är sannolikt fel av länsstyrelserna, vilket bör granskas.

En orsak till att polisanmälan inte sker kan vara att då kommer inte längre myndighetsbeslutet att prövas i förvaltningsrätt vid överklagan utan i tingsrätt. Och behandling i tingsrätt ger lantbrukaren möjlighet till biträde av advokat och rätten prövar också själva grundfrågan, far djuren så illa att ett tvångsomhändertagande är nödvändigt.

Vi vill mot bakgrund av det anförda att det ska utredas om länsstyrelserna vid beslut om tvångsomhändertagande av djur i lantbruket borde agera så att deras beslut kan prövas i tingsrätt istället för i förvaltningsrätt. Beslut om tvångsomhändertagande måste självfallet ibland fattas, men beslutet är så totalt omvälvande för en egenföretagare att det vore rimligt att hen helst innan beslutets verkställande kunde få sin sak prövad i tingsrätt.

Därtill borde avyttring av djuren, när så är nödvändigt, kunna ske på mer flexibla sätt än genom enbart tvångsomhändertagande, t ex genom att djuren under god tillsyn under en kort övergångstid är kvar på gården och kan försäljas av lantbrukaren själv.

Stockholm den 28 september 2012

Staffan Danielsson (C)

Erik A Eriksson (C)